

ROZHODNUTIE

Číslo: 003/41687/2026/PR/SD
Číslo spisu: 1529-2026-BA

V Bratislave dňa 09. 02. 2026

Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, predseda, ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0100/2025/K z 3. novembra 2025

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti Slovenské elektrárne – energetické služby, s.r.o., Pribinova 40, 811 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO 44 553 412, v zastúpení BDO Legal s. r. o., Pribinova 10, 811 09 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO 51 803 330, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru kontroly, oddelenia správnych konaní č. 0100/2025/K z 3. novembra 2025 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor kontroly, oddelenie správnych konaní (ďalej len „úrad“ alebo „prvostupňový orgán“) vydal 3. novembra 2025 rozhodnutie č. 0100/2025/K, č. sp. 4685-2025-BA, ktorým bola spoločnosti Slovenské elektrárne – energetické služby, s.r.o., Pribinova 40, 811 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO 44 553 412, v zastúpení BDO Legal s. r. o., Pribinova 10, 811 09 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO 51 803 330 (ďalej len „účastník konania“) uložená podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 143/2024 Z. z. (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“) pokuta vo výške 1 000,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z., pretože do 30. novembra 2024 neinformoval úrad o mieste zverejnenia cenníka pre odberateľov plynu, ktorí odoberajú plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii na kalendárny rok 2025, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0100/2025/K z 3. novembra 2025 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 10. novembra 2025.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny

poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 13. novembra 2025 a zaevidované pod ev. č. 41687/2025/BA (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 12. decembra 2025 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením ev. č. 31265/2025/BA z 2. októbra 2025 začal správne konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre správne konanie a vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude zistenie porušenia zákona č. 251/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 9. októbra 2025. Prvostupňový orgán zároveň účastníkovi konania uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
6. Účastník konania sa dostavil dňa 15. októbra 2025 do sídla úradu za účelom nazretia do administratívneho spisu prvostupňového orgánu a oboznámenia sa s podkladmi pred vydaním rozhodnutia. Zároveň účastník konania doručil prvostupňovému orgánu prostredníctvom elektronickej komunikácie 15. októbra 2025 žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia, ktorú doplnil podaním doručeným 16. októbra 2025.
7. Prvostupňový orgán listom ev. č. 38198/2025/BA zo 16. októbra 2025 súhlasil s predĺžením lehoty na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia do 24. októbra 2025.
8. Účastník konania doručil prvostupňovému orgánu 24. októbra 2025 vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia..
9. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností vydal 3. novembra 2025 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 1 000,- eur podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 10. novembra 2025.

II. Odvolanie účastníka konania

10. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 13. novembra 2025. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne:

„Podľa odôvodnenia Rozhodnutia spoločnosť Slovenské elektrárne - energetické služby ako dodávateľ plynu mala podľa § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. povinnosť zverejniť cenník pre odberateľov plynu, ktorí odberajú plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii do 30. novembra 2024 na rok 2025. Zároveň po zverejnení predmetného cenníka mala informovať úrad o mieste jeho zverejnenia.“

Úrad preverení plnenia tejto povinnosti zistil, že do začatia správneho konania o uložení pokuty nedošlo zo strany spoločnosti Slovenské elektrárne - energetické služby k zaslaní úradu informácie o mieste zverejnenia predmetného cenníka v zmysle § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z.

Správny orgán konštatuje, že spoločnosť Slovenské elektrárne - energetické služby porušila povinnosť podľa § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z., pretože do 30. novembra 2024 neinformovala úrad o mieste zverejnenia cenníka pre odberateľov plynu, ktorí odoberajú plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii na kalendárny rok 2025, čím sa dopustila správneho deliktu podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z.

Podľa § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z., dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu je povinný zverejniť cenník pre odberateľov elektriny alebo odberateľov plynu, ktorí odoberajú elektrinu alebo plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii do 30. novembra na nasledujúci kalendárny rok a aktualizovať ho pravidelne aspoň raz za tri mesiace v závislosti od vývoja nákladov na zabezpečenie dodávky elektriny alebo dodávky plynu pre koncových odberateľov elektriny a koncových odberateľov plynu na svojom webovom sídle, ak dôjde k ich zmene. Dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zároveň informuje úrad o mieste zverejnenia cenníka.

Úrad vo vzťahu k výkladu druhej vety § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. uvádza, že druhá veta predmetného ustanovenia priamo súvisí s prvou vetou, čo vyplýva aj z gramatického výkladu predmetného ustanovenia, nakoľko je v nej použité slovo „zároveň“, ktoré nadväzuje na povinnosť uvedenú v prvej vete. Preto na základe uvedeného možno konštatovať, že spoločnosť Slovenské elektrárne - es bola povinná v lehote do 30. 11. 2024 nielen zverejniť cenník, no zároveň aj zaslať úradu informáciu o mieste jeho zverejnenia.

Spoločnosť Slovenské elektrárne - energetické služby nesúhlasí so závermi Úradu, nakoľko nevykladá zákon správne.

Spoločnosť Slovenské elektrárne - energetické služby uvádza, že slovo „zároveň“ sa vzťahuje na povinnosť informovať Úrad o mieste zverejnenia cenníka. Druhá veta daného ustanovenia však neuvádza žiadnu lehotu na splnenie danej povinnosti. Pokiaľ bol úmysel zákonodarcu bol zaviazat' okruh adresátov tejto právnej normy na plnenie oznamovacej povinnosti úradu v tej istej lehote, potom by určite túto povinnosť vyjadril exaktne a presne.

Výkladom ustanovenia § 17 ods. 20 zák. č. 251/2012 Z. z. možno dôjsť rovnako k výkladu, že na splnenie povinnosti podľa vety druhej nie je stanovená žiadna lehota. K takému výkladu práva smerovala aj argumentácia spoločnosti Slovenské elektrárne - energetické služby, pričom túto argumentáciu podporil aj odkazom na príslušnú judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR. Podľa rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Stk/4/2022 podľa ktorého miera, čo sa považuje za neúplné doklady sa musí vždy individuálne posúdiť, ale v danom prípade mal kasačný súd za to, že správne orgány posúdili situáciu neprimerane prísne. Kasačný súd nad rámec uvedeného dodáva, že vzhľadom na absenciu presného, jasného a špecifického zákonného ustanovenia nie je možné toto pričítať (pri takto zistenom skutkovom stave) na ťarchu sťažovateľa ako účastníka administratívneho konania s tým, že je potrebné aplikovať zásadu in dubio mitius – pri pochybnostiach miernejšie (napr. Nález ÚS SR I. ÚS 241/07, ktorý pri výklade verejného práva prikazuje uplatniť túto zásadu).

Z dôvodu jazykovej a aplikačnej nejasnosti ustanovenia § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. bolo povinnosť dodávateľa interpretované rozdielne. V súlade s judikatúrou Najvyššieho správneho súdu SR (napr. sp. zn. 2Stk/4/2022) je v prípade nejednoznačného znenia právnej normy potrebné aplikovať zásadu in dubio mitius, t. j. miernejší výklad v prospech účastníka konania. Úrad však zvolil opačný postup a nejednoznačné ustanovenie vyložil v neprospech účastníka, čím porušil princíp predvídateľnosti a právnej istoty.

Z gramatického aj systematického výkladu vyplýva, že lehota „do 30. novembra“ sa vzťahuje len na povinnosť zverejniť cenník, nie na povinnosť informovať Úrad. Ak zákonodarca chcel, aby táto lehota platila aj pre oznámenie úradu, mohol tak výslovne ustanoviť – čo však neurobil. Úrad vo svojom Rozhodnutí žiadnym spôsobom nezohľadňoval túto zásadu a tým pádom rozhodol v rozpore so zákonom.

Úrad svojím výkladom rozšíril zákonnú povinnosť nad rámec zákona, čím porušil zásadu zákonnosti a zásadu nulla poena sine lege.

S ohľadom na uvedené žiadame, aby odvolací orgán rozhodnutie Úradu zrušil, keďže bolo vydané v rozpore so zákonom a zásadami správneho trestania. “.

III. Druhostupňové konanie

11. *Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.*
12. *Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.*
13. *Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
14. *Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnenému orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
15. *Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
16. *Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*

17. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.*
18. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
19. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
20. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku a zákona č. 251/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
21. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza záznam ev. č. 31264/2025/BA zo 7. augusta 2025 – kópia povolenia č. 2011P 0164 – 3. zmena, snímka webového sídla účastníka konania a odpis registrovaného subjektu z registra právnických osôb a podnikateľov.
22. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením ev. č. 31265/2025/BA z 2. októbra 2025 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
23. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa ďalej nachádza záznam ev. č. 37886/2025/BA z 15. októbra 2025 – komunikácia ohľadne nazretia do administratívneho spisu, plnomocenstvo, žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia, záznam ev. č. 37895/2025/BA z 15. októbra 2025 – zápisnica, záznam ev. č. 38198/2025/BA zo 16. októbra 2025 – odpoveď na žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia, záznam ev. č. 38210/2025/BA zo 16. októbra 2025 – žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia, záznam ev. č. 39096/2025/BA z 24. októbra 2025 – vyjadrenie k podkladom pred vydaním rozhodnutia, záznam ev. č. 40352/2025/BA zo 4. novembra 2025 – rozhodnutie č. 0100/2025/K, záznam ev. č. 41687/2025/BA z 13. novembra 2025 – odvolanie proti rozhodnutiu č. 0100/2025/K, záznam ev. č. 45320/2025/BA z 12. decembra 2025 - postúpenie odvolania, záznam ev. č. 45315/2025/BA z 12. decembra 2025 - presun spisu medzi organizačnými útvarmi a záznam ev. č. 45323/2025/BA z 12. decembra 2025 - upovedomenie.
24. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie ev. č. 46658/2025/BA z 22. decembra 2025, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 251/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu ich zistenia a navrhovať ich doplnenie v stanovenej lehote desať pracovných dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť

do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 28. decembra 2025.

25. Účastník konania doručil odvolaciemu orgánu 9. januára 2026 vyjadrenie, v ktorom uviedol, nasledovné:

„Spoločnosť Slovenské elektrárne - energetické služby ako dodávateľ plynu mala podľa § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. povinnosť zverejniť cenník pre odberateľov plynu, ktorí odberajú plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii do 30. novembra 2024 na rok 2025. Zároveň po zverejnení predmetného cenníka mala informovať úrad o mieste jeho zverejnenia, pričom Úrad konštatoval, že spoločnosť Slovenské elektrárne - energetické služby, že si túto povinnosť nespĺnila v stanovenej lehote a týmto sa mala dopustiť správneho deliktu podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z..

Podľa § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z., dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu je povinný zverejniť cenník pre odberateľov elektriny alebo odberateľov plynu, ktorí odoberajú elektrinu alebo plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii do 30. novembra na nasledujúci kalendárny rok a aktualizovať ho pravidelne aspoň raz za tri mesiace v závislosti od vývoja nákladov na zabezpečenie dodávky elektriny alebo dodávky plynu pre koncových odberateľov elektriny a koncových odberateľov plynu na svojom webovom sídle, ak dôjde k ich zmene. Dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zároveň informuje úrad o mieste zverejnenia cenníka.

Ako sme uviedli aj v odvolaní proti rozhodnutiu č. 0100/2025/K, č. s.: 4685-2025-BA zo dňa 03.11.2025 výklad zákonného ustanovenia Úradu je nesprávny, nakoľko slovo zároveň v tomto prípade treba vykladať tak, že ukladá adresátovi povinnosti aj povinnosť informovať úrad o mieste zverejnenia cenníka. V danom prípade však už neuvádza žiadnu lehotu. Taktiež v tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozdielnosť adresátov. Toto ustanovenie má za účel najmä chrániť záujmy odberateľov elektriny alebo plynu ako spotrebiteľov, pričom na túto povinnosť sa aj vzťahuje vyššie spomínaná lehota. Keby bol zámer zákonodarcu informovať v danej lehote aj Úrad uviedol by to tak exaktne v tom ktorom zákonnom ustanovení. Z toho teda vyplýva aj, že na splnenie oznamovacej povinnosti voči Úradu v skutočnosti nie je stanovená žiadna lehota, čo spoločnosť Slovenské elektrárne - energetické služby podporila aj odkazom na príslušnú judikatúru Najvyššieho správneho súdu SR - sp.zn. 2Stk/4/2022, ktoré sa týka aplikovania zásady in dubio mitius t. j. miernejší výklad v prospech účastníka konania. Sme teda toho názoru, že túto zásadu je potrebné aplikovať aj v tomto prípade.

Úrad však zastáva opačný názor, pričom naďalej máme za to, že tento postup porušuje princíp predvídateľnosti a právnej istoty a nezohľadnením zásady in dubio mitius Úrad rozhodol v rozpore so zákonom.

Úrad svojím výkladom taktiež rozšíril zákonnú povinnosť nad rámec zákona, čím porušil zásadu zákonnosti a zásadu nulla poena sine lege.

Na záver si dovoľujeme rovnako ako v odvolacom návrhu požiadať predsedu Úradu, aby zrušil rozhodnutie Úradu, nakoľko toto bolo vydané v rozpore so zákonom.“

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

26. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
27. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
28. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z. a správnym poriadkom.
29. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
30. Podľa § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. *dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu je povinný zverejniť cenník pre odberateľov elektriny alebo odberateľov plynu, ktorí odoberajú elektrinu alebo plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii do 30. novembra na nasledujúci kalendárny rok a aktualizovať ho pravidelne aspoň raz za tri mesiace v závislosti od vývoja nákladov na zabezpečenie dodávky elektriny alebo dodávky plynu pre koncových odberateľov elektriny a koncových odberateľov plynu na svojom webovom sídle, ak dôjde k ich zmene. Dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zároveň informuje úrad o mieste zverejnenia cenníka.*
31. Podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. *úrad uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 300 eur do 300 000 eur za vykonávanie činností bez povolenia alebo bez oznámenia, pri činnostiach, na ktoré sa vyžaduje povolenie podľa § 6 ods. 2 písm. a) až c) alebo oznámenie podľa § 6 ods. 6 alebo za nesplnenie povinností uložených v § 4, § 6 ods. 9 až 15, § 9, § 10 ods. 1, § 11 ods. 16 písm. e), § 17 až 17b, § 17e, § 33 ods. 9 a 10, § 34 ods. 11, § 40 ods. 2, 8 až 11, § 76 ods. 1, 2, 4 až 8, § 94, § 96 ods. 7.*
32. Podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. *pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností.*
33. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správneho deliktu uvedeného v rozhodnutí uložil pokutu vo výške 1 000,- eur podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z.
34. Účastník konania podal proti rozhodnutiu odvolanie, v ktorom rozporoval posúdenie skutkového stavu zo strany prvostupňového orgánu.
35. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania ohľadne posúdenia skutkového stavu uvádza nasledovné.

36. V ustanovení § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. je jednoznačne uvedená povinnosť pre dodávateľov plynu zverejniť do 30. novembra 2024 cenník na rok 2025 pre odberateľov plynu, ktorí odberajú plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii, a zároveň informovať úrad po zverejnení predmetného cenníka o mieste jeho zverejnenia.
37. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán správne uviedol, že *„druhá veta predmetného ustanovenia priamo súvisí s prvou vetou, čo vyplýva aj z gramatického výkladu predmetného ustanovenia, nakoľko je v nej použité slovo „zároveň“, ktoré nadväzuje na povinnosť uvedenú v prvej vete. Preto na základe uvedeného možno konštatovať, že spoločnosť Slovenské elektrárne - es bola povinná v lehote do 30. 11. 2024 nielen zverejniť cenník, no zároveň aj zaslať úradu informáciu o mieste jeho zverejnenia. Z toho dôvodu považuje úrad argumentáciu spoločnosti Slovenské elektrárne - es za nedôvodnú.“*, pričom sa odvolací orgán stotožňuje s prvostupňovým orgánom v tom, že *„... povinnosť uvedená v § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. v znení zákona č. 143/2024 Z. z. jasne stanovuje povinnosť nielen zverejniť cenník, no taktiež zaslať informáciu úradu o mieste jeho zverejnenia. Teda z predmetného ustanovenia je zrejmé, akú povinnosť je každý regulovaný subjekt povinný splniť.“*
38. Účastník konania v podanom odvolaní namieta, že *„nesúhlasí so závermi Úradu, nakoľko nevykladá zákon správne.“*. Podľa názoru účastníka konania, druhá veta ustanovenia § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. sa nevzťahuje na povinnosť dodávateľa informovať úrad o mieste zverejnenia cenníka v lehote podľa prvej vety uvedeného ustanovenia, teda do 30. novembra. Účastník konania svoju argumentáciu opiera o údajný úmysel zákonodarcu, gramatický a systematický výklad tohto ustanovenia, jazykovú a aplikačnú nejasnosť ustanovenia a na to nadväzujúcu zásadu *in dubio mitius*. Účastník konania v súvislosti s aplikáciou zásady *in dubio mitius* na jeho prípad poukazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Stk/4/2022.
39. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania, pri použití argumentu *a contrario*, vlastne tvrdí, že druhá veta § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. nesúvisí s prvou vetou uvedeného ustanovenia a je potrebné ju vykladať izolovane bez súvisu s prvou vetou § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. Účastník konania nielenže tieto tvrdenia nijako nepreukázal, ale navyše, takto izolovaný výklad týkajúci sa jedného odseku toho istého ustanovenia právneho predpisu nemôže obstať. Takýto výklad je nie len prísne reštriktívny, ale aj právne oportunistický a účelový. Ďalej je potrebné uviesť, že s použitím výkladu ustanovenia § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. účastníkom konania by toto ustanovenie stratilo úplne význam, čo je zrejmé z jeho znenia.
40. Podľa § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. *dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu je povinný zverejniť cenník pre odberateľov elektriny alebo odberateľov plynu, ktorí odoberajú elektrinu alebo plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii do 30. novembra na nasledujúci kalendárny rok a aktualizovať ho pravidelne aspoň raz za tri mesiace v závislosti od vývoja nákladov na zabezpečenie dodávky elektriny alebo dodávky plynu pre koncových odberateľov elektriny a koncových odberateľov plynu na svojom webovom sídle, ak dôjde k ich zmene. Dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zároveň informuje úrad o mieste zverejnenia cenníka.*
41. Z ustanovenia § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. je zrejmé, že z neho pre dodávateľa jednoznačne vyplývajú tri povinnosti, a to (i) zverejniť na svojom webovom sídle cenník pre odberateľov elektriny alebo odberateľov plynu, ktorí odoberajú elektrinu alebo plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii do 30. novembra na nasledujúci kalendárny rok;

- (ii) takto zverejnený cenník pravidelne aktualizovať aspoň raz za tri mesiace v závislosti od vývoja nákladov na zabezpečenie dodávky elektriny alebo dodávky plynu pre koncových odberateľov elektriny a koncových odberateľov plynu, ak dôjde k ich zmene; a (iii) zároveň informovať úrad o mieste zverejnenia cenníka.
42. Účastník konania v odvolaní tvrdí, že na splnenie povinnosti ustanovenej v druhej vete § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. nie je ustanovená žiadna lehota a rovnako, že sa na splnenie uvedenej povinnosti nevzťahuje lehota uvedená v prvej vete § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. t. j. 30. november. Odvolací orgán uvádza, že ak by sa ale pripustil výklad prezentovaný účastníkom konania, že na splnenie povinnosti dodávateľa informovať úrad o mieste zverejnenia cenníka nie je ustanovená žiadna lehota a už vôbec nie lehota do 30. novembra, bola by lehota na informovanie úradu dodávateľom o mieste zverejnenia cenníka ponechaná na uvážení dodávateľa, ktorý by mohol úrad informovať o mieste zverejnenia aj napr. o 10, 15 alebo 20 rokov.
43. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom uvedeného ustanovenia nie je úrad informovať o mieste zverejnenia cenníka s časovým odstupom od momentu jeho zverejnenia, ale poskytnúť uvedenú informáciu úradu zároveň (súčasne) so zverejnením cenníka.
44. Účastník konania tak zjavne ignoruje logický, teleologický a gramatický výklad ustanovenia § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. a uvádza absurdné argumenty účelovo s jediným cieľom, a to vyhnúť sa sankcii, ktorá mu bola uložená prvostupňovým orgánom za porušenie jeho povinnosti vyplývajúcej z § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z.
45. Na základe uvedeného je tak teoretizovanie o jazykovej a aplikačnej nejasnosti § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. účastníkom konania a s tým spojené použitie zásady *in dubio mitius* právne nesprávne a irelevantné. O význame druhej vety § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z., ktorá znie „Dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu zároveň informuje úrad o mieste zverejnenia cenníka.“, a ktorá nadväzuje na prvú vetu tohto ustanovenia, niet pochýb.
46. V druhej vete § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. je použitý pojem „zároveň“. Podľa Synonymického slovníka slovenčiny z r. 2004, ktorý je zverejnený na Slovníkovom portáli Jazykovedného ústavu Ľ. Štúra Slovenskej akadémie vied sú synonymá pojmu „zároveň“ pojmy „súčasne, naraz, v tom istom čase, spolu, razom“ a pod. Odvolací orgán na uvedené poukazuje z dôvodu, že účastník konania zámerne deformuje význam druhej vety § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z., pričom jej význam je zrejmý. Dodávateľ má do 30. novembra zverejniť cenník na nasledujúci kalendárny rok na svojom webovom sídle a súčasne t. j. v tom istom čase (do 30. novembra) zaslať úradu informáciu o mieste jeho zverejnenia. Povinnosť dodávateľa informovať úrad o mieste zverejnenia cenníka nadväzuje na jeho povinnosť zverejniť cenník na svojom webovom sídle. Uvedené povinnosti si dodávateľ splní tak, že so zverejnením cenníka zároveň informuje úrad o mieste jeho zverejnenia.
47. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje so zistením prvostupňového orgánu ohľadne dopustenia sa správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia, pretože účastník konania porušil povinnosť ustanovenú v § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. tým, že neinformoval do 30. novembra 2024 úrad o mieste zverejnenia cenníka pre odberateľov plynu, ktorí odoberajú plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii na kalendárny rok 2025.

48. Odvolací orgán ďalej uvádza, že pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
49. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb, ktoré sú postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 251/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorým konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správneho deliktu dopustil konaním, ktorého spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 251/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť.
50. Účastník konania porušil povinnosť podľa zákona č. 251/2012 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 251/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku napadnutého rozhodnutia.
51. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
52. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie,

dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútitel'né exekúciou.

53. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
54. Odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
55. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
56. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.
57. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých

hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z.). Navyše, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).

58. Odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Ako bolo už uvedené, zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
59. Odvolací orgán ďalej uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu považuje odvolací orgán za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.
60. Teda pre uloženie pokuty za spáchaný správny delikt uvedený vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním resp. nekonaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
61. Odvolací orgán uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane

príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 251/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

62. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 251/2012 Z. z.
63. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností, je obligatórnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analogie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
64. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analogiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
65. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne aj vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.
66. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil a zobral do úvahy všetky jemu známe alebo účastníkom konania navrhnuté poľahčujúce okolnosti.

67. Prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty zohľadnil skutočnosť, že k spáchaniu správneho deliktu podľa rozhodnutia došlo nesplnením administratívnej povinnosti voči úradu, ako aj skutočnosť, že spáchaním uvedeného správneho deliktu účastníkom konania neboli spôsobené negatívne dôsledky žiadnemu odberateľovi resp. tretej strane. Rovnako však prvostupňový orgán vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom.
68. Ďalej prvostupňový orgán uviedol, že v prípade správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia, konaním respektíve nekonaním účastníka konania mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“) a zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov, nakoľko úrad informácie z cenníkov pre odberateľov plynu, ktorí odoberajú plyn za cenu nepodliehajúcu cenovej regulácii používa na analytické a štatistické účely.
69. Na tomto mieste odvolací orgán dopĺňa prvostupňový orgán a uvádza, že úrad podľa § 90 zákona č. 251/2012 Z. z. vykonáva okrem iného kontrolu nad dodržiavaním povinností podľa § 17 zákona č. 251/2012 Z. z., z toho dôvodu je potrebné, aby úrad disponoval informáciou o mieste zverejnenia cenníka v zmysle § 17 ods. 20 zákona č. 251/2012 Z. z. Zároveň odvolací orgán zdôrazňuje, že úrad, ako ústredný orgán štátnej správy pre oblasť regulácie sieťových odvetví, využíva informácie z cenníkov pre odberateľov, ktorí odoberajú energie za ceny nepodliehajúce cenovej regulácii, na analytické a štatistické účely, pretože úrad má zákonom uloženú povinnosť vyhodnocovať všetky dôležité skutočnosti týkajúce sa trhu so sieťovými odvetviami, sleduje trh s energiami, jeho vývoj z pohľadu rastu, resp. poklesu cien a subjektov na trhu, a získané informácie každoročne uvádza vo svojej správe o činnosti, ktorú je povinný predkladať Národnej rade Slovenskej republiky, Európskej komisii a Agentúre pre spoluprácu regulačných orgánov. Teda odvolací orgán sa stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že v prípade správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia, konaním respektíve nekonaním účastníka konania mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 251/2012 Z. z. a zákonom č. 250/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov.
70. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní o výške uloženej pokuty uviedol, že protiprávny stav v prípade správneho deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia trval od 01. decembra 2024, pričom v čase vydania rozhodnutia pretrvával.
71. Zároveň prvostupňový orgán zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť skutočnosť, že účastník konania sa nedopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.
72. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z.
73. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženú pokutu za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. vo výške 1 000,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú

judikatúru, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušení zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvedený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.

74. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán pri rozhodovaní prihliadol na viaceré skutočnosti ako sú (i) kritériá ustanovené v § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia k správne deliktu podľa výroku rozhodnutia s prihliadnutím na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, (ii) primeranosť pokuty, teda aby bola sankcia primeraná k správne deliktu, ktorého sa účastník konania dopustil, (iii) dostatočná výška pokuty na nápravu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákona, (iv) ustálenú judikatúru.
75. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 251/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa závažnosti, spôsobu, času trvania a možných následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanoveniach § 91 zákona č. 251/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správneho deliktu a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.
76. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušení zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania),

ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému porušeniu, do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.

77. Odvolací orgán na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konania naplňujúce skutkovú podstatu iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch totiž ide o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie) alebo nepriamo na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z únievého práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (l'effet utile) úniejného práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, SA Musique Diffusion française a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).
78. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 251/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť podľa § 17 ods. 20, pričom spáchaním správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia mohol byť negatívne ovplyvnený výkon pôsobnosti úradu v oblasti analytickej a štatistickej činnosti. Odvolací orgán preto považuje sankciu vo výške 1 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností. Odvolací orgán uvádza, že pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel, zároveň nie je likvidačná, a to s ohľadom na verejne dostupné výsledky hospodárenia účastníka konania, keďže pokuta vo výške 1 000,- eur predstavuje x,xxxx percenta z celkových výnosov účastníka konania v roku 2024 a x,xxxx percenta zo zisku účastníka konania v roku 2024. Uložená pokuta je primeraná zistenému porušeniu zákona č. 251/2012 Z. z. s ohľadom na zohľadnené kritériá rozhodné pre ukladanie sankcií podľa zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, pričom výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z.
79. K naplneniu účelu sankcie, predovšetkým zabráneniu opakovaného porušenia povinností podľa zákona č. 251/2012 Z. z. zo strany účastníka konania a odradeniu od nezákonného postupu všetkých, ktorí sú nositeľmi rovnakých zákonných povinností, s cieľom minimalizovať prípady porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona č. 251/2012 Z. z., podľa názoru odvolacieho orgánu dochádza v prípade, že správnym orgánom uložená sankcia je vyčíslená v takom rozsahu, aby bola vnímaná ako represívna a súčasne tak motivovala subjekty konať výlučne v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou, ktorá plní represívny aj výchovný účel.
80. Odvolací orgán v nadväznosti na vyššie uvedené uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom

na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. priťažujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.

81. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
82. Účastník konania v petite odvolania *žiadal, aby odvolací orgán rozhodnutie zrušil.*
83. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 251/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 91 ods. 2 písm. e) zákona č. 251/2012 Z. z. vo výške 1 000,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj priťažujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 0,33 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 300,- eur do 300 000,- eur.
84. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s iným, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
85. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 000,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.
86. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 251/2012 Z. z.

87. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 251/2012 Z. z. (od 300,- eur do 300 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu, plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 251/2012 Z. z.
88. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 251/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

89. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
90. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 300,- eur do 300 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 251/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 251/2012 Z. z.
91. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
92. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda